That he is not both flogged and also made to pay - דאין לוקה ומשלם

Overview¹

Our גמרא גמרא states that there is an established rule that גמרא and therefore how is it possible that by בא על אחותו (in our משנה) and receives מלקות מלקות (מס' מכות מס'). Our אינו לוקה ומשלם discusses whether the rule of אינו לוקה ומשלם applies only to monetary payments (ממונא) or even also to fines (קנסא).

_____

asks: תוספות

תוספות explains how it is משמע that by קנס the ruling is לוקה ומשלם:

- דקאמר אפלוגתא דרבי מאיר ורבנן⁴ דמעידין אנו באיש פלוני שחייב לחברו מאתים זוז דקאמר אפלוגתא דרבי מאיר ורבנן זמעידין אנו באיש פלוני שחייב לחברו מארים זוז in the case where עדים stated, 'we are testifying regarding this person that he owes his friend two hundred עדים turned out to be עדים there states -

בשלמא רבנן כי טעמייהו משום רשעה אחת ^{5} כולי אלא רבי מאיר מאי טעמא - בשלמא רבנן כי טעמייהו משום רשעה אחת is understood for they follow their reasoning of, 'you may punish him on account of one wickedness, etc.; however what is the reasoning of ^{5} , who maintains מרא מרא מרא מרא השלמין. The גמרא answers that ^{5}

גמר ממוציא שם רע⁶ מה למוציא שם רע שכן קנס קסבר רבי מאיר עדים זוממין נמי קנסא -

_

¹ See 'Overview' to the previous תוס' ד"ה וקיימא.

² A payment is considered a קנס (a fine) if it is not the amount that he actually owes. For instance if an ox kills an עבד he must pay the owner שלשים שקלים regardless the worth of the עבד. Similarly the payment of המשים שקל is also a קנס for it is the same amount in all cases regardless of the (social) status of the . נערה

³ Therefore there should be no question why by הבא על אחותו he is המשלם, since the payment of המישים is a new first the rule of אינו לוקה ומשלם does not apply.

⁴ This dispute between דים ורבנן ה"מ is in the אד. The רבנן maintain that the עדים זוממין are only required to pay to the alleged borrower two hundred דוז (as the תורה writes (in עשיתם (שופטים) that דברים (שמות לאחיו that דברים (שמות (ש

- משמע ^{9} דלרבנן לא ילפינן ממוציא שם רע משום דסברי דעדים זוממין ממונא וt seems that according to the מוצש, who do not derive מוצש (אוצש"ר from מונא, because they maintain that ע"ז is a monetary payment, but not a ממונא א קנס, so we cannot derive ממונא - קנסא

- אבל קנסא ילפינן שפיר ממוציא שם רע דלוקה ומשלם

However we can properly derive a case of קנס (like הבא על אחותו) from מוצש"ר that he will be both משלם and משלם -

תוספות anticipates an answer to his question (and rejects it):

רליכא למימר דמבושת ופגם ¹¹ שהן ממון פריך - And we cannot answer that the גמרא asks from בושת ופגם which are monetary payments. חוספות responds that we cannot say that the question is regarding בושת ופגם -

דהא מדמשני כאן באחותו בוגרת משמע דלאו מבושת ופגם פריך - ^{12} דהא מדמשני כאן באחותו בוגרת משמע דלאו מבושת ופגם פריך, it is in a case where **his sister is a**, so there is no קנס therefore there is , מלקות, this indicates

⁸ One may consider ממונא to be ממונא because the payment is not the same for all and it is commensurate with the amount they wanted to harm the accused. On the other hand it may be considered a קנס, since no loss occurred to the accused; the τ " merely attempted to cause him a loss.

to מלקות and ומלקות and וענשו אותו וענשו אותו וענשו אותו מאה כסף and is also required to pay; two punishments.

⁷ The גמרא assumes (as it does in many places) that we cannot derive ממון from קנס.

⁹ תוספות is assuming that the reason the ר"מ do not agree with "ר"מ to derive from מוצש"ר that מוצש"ל by ו", is only because we do not derive ממונא מקנסא; otherwise where it is a case of קנס (like הבא על אהותו) we would derive it from ממון ומלקות (and the ruling of משום רשעה will apply by ממון ומלקות, or other cases).

¹⁰ עולא is the one who says in מוצש"ר that the reason of ר"מ is because he derives ע"ז from מוצש"ר (and that מ"ז maintains נ"ז is a כאן באחותו נערה ע"ז is a מועלת). Why therefore was it necessary for כאן באחותו נערה, when he could have simply said that (even according to the רבנן) we derive מוצש"ר that he is לוקה ומשלם.

is the shame the woman endures by being violated and בושת is the shame the woman endures by being violated and בושת is the shame the woman endures by being violated and בושת is the shame the value of this woman for marriage, which is decreased, since as a בעולה she is considered defective. Both בושת ופגם are monetary payments, for they vary according to the social status of the woman. The s' ממנון question would be that how can he both pay אין לוקה ומשלם the is ממון (which is ממון) and receive ממון, when the rule by בושת ופגם.

 $^{^{12}}$ It is also evident from the גמרא that the original question was based on the קנס of חמישים; it is only later (after gave his answer) that the גמרא asked הא איכא בושת ופגם.

that the גמרא **never asked** והא אין לוקה ומשלם **based** on the payment of בושת ופגם (that the בושת ופגם is the בושת ופגם -

דאם כן לא הוה משני מידי -

For if indeed that was the question, עולא **did not answer anything,** for what difference does it make that אהותו בוגרת (so there is no קנס) however there is still a payment for מלקות, so how can he receive אין לוקה ומשלם. The question remains that according to the מצש"ר we say לוקה ומשלם for we derive it from מצש"ר, therefore both מלקות are correct; he pays the קנס and receives מלקות.

מוספות answers:

- ויש לומר כיון דלרבנן דרבי מאיר עדים זוממין לאו קנסא הוא

And one can say; since according to the רבנן who argue with היימ and maintain that the payment of ממון is not a ממון. but rather it is ממון

ולכך לא ילפינן ממוציא שם רע ^{14} אלא אין לוקין ומשלמין מכדי רשעתו "ב" אלא אין לוקין ומשלמי לוקה that just as by לוקה he is מוצש"ר he is מוצש"ר the same should be by ע"ז, but rather ע"ז are not ומשלמי because we derive from משום רשעה מחייבו ולא משום ב' רשעתו and so therefore they just pay (because of כאשר זמם), but do not receive מלקות סחכי ימקות ימם. but do not receive מלקות ע"ז ישעתו -

דהשתא אית לן למילף בכל דוכתין מעדים זוממין ולא ממוציא שם רע - So now we can derive in all other places (where there is מלקות ותשלומין [even if it is a אין לוקין ומשלמין that עדים זוממין, and we do not derive from אין לוקין ומשלמין even by a קנס payment –

תוספות will now explain why we derive in all other places from אין לוקין ומשלמין (even if it is a מוצש"ר, but not from מוצש"ר:

- דכל מלקיות ילפינן ממלקות דעדים זוממין ^{15} דסמיך ליה לאו דחסימה which is written regarding מ"י, where the prohibition of muzzling is written next to it -

- ¹⁶דארבעים יכנו בעדים זוממין כתיב

_

¹³ If ע"ז would be a קנס (as ה"ח maintains) we derive ע"ז from לוקה ומשלם that לוקה ומשלם (since they are both קנסא), and the rule of מיתה ומלקות (that he receives only one) but not by מיתה ומלקות (where he receives both [see later in this תוספות]). However since according to the payment of ממון ומלקות (which is ממון מוצש"ר (which is ע"ז), therefore we can establish the דשעתו (even) by מלקות וממון (as well).

¹⁴ See footnote # 5.

¹⁵ See footnote # 16. Immediately following the פסוקים סל מלקות (הברים (תצא) לא (פסוק ד'), מלקות מורה חורה איז מלקות (one is not permitted to muzzle an ox while he is threshing). We derive from the מיכות that the מיכות sonly by a לאו שלא ניתק לעשה (meaning [for instance] that it must be a לאו שלא ניתק לעשה, etc.).

For the rule of he shall smite him forty times (the היוב מלקות) is written regarding ע"י (as well) -

ילפי שמפורש בהן מלקות ילפינן כולהו לאוי דליהוי דומין ללאו דחסימה דסמיך ליה ^{17} אולפי שמפורש בהן מלקות ילפינן כולהו לאוי אין, so we derive that all לאויך for which one receives מלקות should be similar to the חסימה which is written near the rules of אלקות, which is discussing ע"ז -

יכי היכי דעדים זוממין אין לוקין ומשלמין בכל ענין בין בממון בין בקנס - So just like by ע"ז they are not לוקין ומשלמין in any event whether the payment is סמון -

רמקרא מלא דבר הכתוב ^{18} כדי רשעתו משום רשעה אחת אתה מחייבו כולי - דמקרא מלא דבר הכתוב which teaches us that you may hold him liable for one רשעה only, etc. but not for two רשעיות (meaning מלקות and ממון); this limitation is valid -

אפילו נתחייבו קנס כגון בשעה שהעידו טבחו או מכרו שור של גניבה הם או אחרים בשבילם

Even if they were liable for a קנס, for instance ¹⁹ if at the time when they testified (falsely), they slaughtered or sold a stolen ox,²⁰ either the ע"י themselves or²¹ others did it on their behalf, the rule would be that they receive only the סאשר זמם punishment, but do not pay the קנס

הכי נמי בכל מלקיות -

The same thing is by all מלקיות that they receive only one punishment (the מלקות, but not the monetary payment ^{22}).

To review; once the ממון establish that ממון is ממון and not קנס, therefore we cannot derive that

1

תוספות הפים seems to be saying that just as all חייבי מלקיות have to be similar to לאו לאו (like לאו מעשה) מוספות לאו מאל is written immediately after the rules of מלקות, it certainly follows that (in a certain sense) the חייבי מלקות need to be similar to עדים זוממין who are written in the מלקות itself (see footnote # 16); so just as by עדים זוממין the rule is אין לוקין ומשלמין משלמין אין חייבי מלקות that חייבי מלקות ומשלמין ומשלמין אין לוקין ומשלמין אין משלמין משלמין אין משלמין אין משלמין אין משלמין משלמין אין משלמין אין משלמין משלמין משלמין אין משלמין אין משלמין משלמים משלמ

¹⁸ See footnote # 5.

¹⁹ Seemingly since the ממונא מ"ז maintain that ממונא, so how is it possible that they should be קנס a מחוייב, therefore explains that it is possible in a case where they were טובה ומוכר. See 'Thinking it over'.

²⁰ If one slaughters or sells a stolen ox he must repay the owner five times the value of the ox. These extra payments are considered ממון, not ממון.

²¹ חוספות offers this option because it is highly unlikely that they were טובה ומוכר at the time that they were testifying. By שביחה ומכירה the rule is that לדבר עבירה, so if others did it on their behalf it is considered as if the "ש did it themselves, and would be liable, if not for the בדי רשעתו creation."

²² This is what the גמרא assumes in the question (so how is he required to pay קנס), however according to עולא (in the answer) the rule will be that he pays the money and is exempt from מלקות.

לוקין ומשלמין from מוצש"ר, but rather ע"ז are אין לוקין ומשלמין from לוקין ומשלמין. כדי רשעתו החווס פרשה from אין לוקין ומשלמין אין מלקות מלקות אין לוקין ומשלמין מלקות מלקות מלקות מלקות מלקות מלקות (just as we derive all אין לאון דחסימה מלקות לאו לאו אין לוקין ומשלמין. Which is written immediately following the מלקות השלמין (מלקות משלמין ומשלמין is in all cases even if the דייבי מלקות לוקה ומשלם ממון וקנס ממון וקנס אונדי מלקות מווס מון הייבי מלקות אונדי מלקות ממון אייבי מלקות ממון אייבי מלקות ממון ממון ממון ממון ממון ממון ממון משלמין משלמין מוו משלמין ממון מווס ממון מוו משלמין מוו מווס ממון פרשה משלמין ממון מווחס ממון מוו משלמין משלמין מוו מווס ממון מוו משלמין מוו מוו מווחס מוו מוו מוו מוו מוויבי מלקות מווחס מוו מוויבי מלקות מווחס מוויבי מלקות מוויבי מוויבי מלקות מוויבי מו

תוספות offers an alternate answer:²⁵

ימכל מקום לא ילפינן ממוציא שם רע משום דכדי רשעתו משמע בממון ומלקות "בסל מקום לא ילפינן ממוציא שם רע משום דכדי רשעתו לוקין או אוצש"ר that מוצש"ר should be לוקין לוקין אתה מחייבו משום that מוצש"ר (from which we derive that ומשלמין אתה מחייבו משום seems to be discussing a case of מון ומלקות -

- אבל לרבי מאיר משום בנין אב ^{28} דמוציא שם רע ^{29} מוקי כדי רשעתו למיתה ומלקות אבל לרבי מאיר משום בנין אב of מוצש"ר we establish the מוצש"ר ס בנין אב but not by מיעוט - ממון ומלקות ומלקות מלקות היש מון ומלקות אב מיעוט -

ומפיק ליה ממשמעותיה

²³ See footnote # 5.

²⁴ See footnote # 16.

 $^{^{25}}$ The question was that from מכיו מס' it seems that by מלקות וקנס the rule is לוקה ומשלם.

²⁶ Therefore since we see that the כדי רשעתו (because of אין לוקה ומשלם) this proves that even by פנס (because of כדי רשעתו) this proves that even by קנס do not derive אין לוקה ומשלם מוצש"ר do not derive מוצש"ר does.

²⁸ בנין אב is one of the ג מדות שהתורה נדרשת בהם is one of the תורה states a rule in one place we apply it elsewhere, unless there is sufficient reason to distinguish between them. We build up (בנין אב) this law to apply elsewhere.

 $^{^{30}}$ The פסוק of נדי רשעתו is discussing מלקות. The תורה writes הפניו כדי לפניו לפניו נדי רשעתו. The accused is being given והפילו השופט. The alimits this punishment of משום that it should not be extended to another punishment; משום

And ר"מ removes the כדי רשעתו of כדי רשעתו from it simple meaning which is ממון ומלקות and he establishes it for מיתה ומלקות.

A third approach:

אי נמי טעמא דרבנן כדמפרש בירושלמי "דמוציא שם רע חידוש הוא - Or you may also say the reason of the רבנן not to derive ע"ז by לוקה ומשלם from מוצש"ר is as it is expressed in תלמוד ירושלמי היוב of a מוצש"ר is a novelty - דבדיבור גרידא מיחייב ^{32}

That the מוצש"ר is held liable just for speaking alone –

תוספות responds to the anticipated question:

דאף על גב דעדים זוממין נמי בדיבורייהו מיחייבי -

For even though the ע"ז are also liable for speech alone, so why cannot we derive from מוצש"ר distinguishes -

מכל מקום לא הוי חידוש כולי האי דעל ידי דבורם היה נפסד -

Nevertheless, by ע"ז the novelty is not that great compared to מוצש"ר, since by ע"ז the accused would have suffered a loss on account of their testimony (speech) -

- ³⁴אבל³³ במוציא שם רע לא איתעבד מעשה בדבורו אלא על ידי עדים

However by מוצש"ר nothing would have happened by his speech if there were no מוצש"ר. Therefore we cannot derive מוצש"ר from מוצש"ר.

תוספות concludes (this is referring to the last two תירוצים of 'תירוצים is לקנסא (קנסא is ע"ז that ע"ז וויספות

יכן משמע לקמן (דף לה,ב) דאפילו עדים זוממין קנסא אין לוקה ומשלם קנס - און לוקה ומשלם לחת זוממין קנסא אין לוקה אפילו עדים זוממין איז אחלם And this is also indicated later that even if we assume that קנס are not לוקה ומשלם - לוקה ומשלם -

רשעה אחת אחת אחת אחת לוke payment). This is the understanding of the בכני (like payment). This is the understanding of the רבנן, which follows the simple משמעות of the פסוק. However, according to רבנן that רבנן is referring to מיתה (that he receives מיתה (מלקות מיתה (מלקות that he receives)), this does not seem to fit with the simple interpretation of the פסוק. Nevertheless מוצש"ר interprets it so, in order that there would not be any contradiction between כדי רשעתו.

³¹ פ"ג ה"א. In our טז,א on ירושלמי on טז,א. According to this answer, קנסא פ"ג, so there is no question (see footnote # 26). The א"ג offers a different answer why (if ז"ן is אָפָסא) we do not derive from א"ג that it should be לוקה ומשלם.

³² We rarely find that someone is liable just for speaking without doing any action. Therefore since there is such a מוצש"ר עם הומרא, we cannot derive that in other cases where there is no such חומרא that it should be לוקה ומשלם.

³³ הוספות is asking that by מוצש"ר as well she would suffer a great loss by his דיבור, for she would be put to death, so why is מוצש"ר a greater ע"ז than "ע"ז which תוספות replies (see following footnote).

³⁴ The husband's claim that she was מוצש"ר would not be accepted (if she denies it). Rather the case of מוצש"ר is where he brings [false] עדים that she was מוצש"ר. If they were מוזם we apply the dual punishment (of מלקות וממון) to the מוצש"ר, so it is not the מוצש"ר that caused the potential loss, but rather the (עדים (זוממין), therefore it is a great הידוש that nevertheless he is liable. However, by ע"ז they themselves would have caused a loss, so it is not such a great הידוש that they are liable for their ע"ז and we cannot derive ע"ז from מוצש"ר, which is a greater הידוש.

- דאמר ולרבה דאמר לרבי מאיר חידוש הוא שחידשה תורה בקנס³⁵ מתניתין³⁶ במאי מוקים לה אחר דאמר ולרבה דאמר לרבי מאיר חידוש הוא שחידשה על אואס אומרא, who maintains that it is a novelty which the מחדש was מחדש regarding קנס, how will he establish our משנה, this concludes the citation from the תוספות .גמרא continues -

רבה קמא קמא (דף ה.) אמאי לא מוקים לה כרבי עקיבא דסבירא ליה בפרק איה בפרק אמאי לא מוקים לה כרבי עקיבא דסבירא ליה שנה שלה שנה who maintains in the first פרק פרק that -

- ³⁸ עדים זוממין קנסא הוא ³⁷ דלדידיה לא שמעינן דאית ליה מת ומשלם ³⁸ - מת ומשלם , for according to ר"ע we never heard that he maintains מע"ז - מת ומשלם , שום תנא דסבר לוקה ומשלם ³⁹ אלא רבי מאיר לחודיה: who maintains לוקה ומשלם except לוקה ומשלם

for מ"ם alone.40

Summary

תוספות offers three interpretations why we cannot infer from the רבנן (who do not derive ע"ז from קנס that by קנס the rule is לוקה ומשלם.

Thinking it over

תוספות writes that ע"ז are not לוקין ומשלמין even if it was a קנס payment, for instance they were אין לוקין ומשלמין However, it would seem that this rule of אין לוקין ומשלמין applies only (in the case of ע"ז) if the חיוב מלקות and the חיוב תשלומין came as a result of their testimony, but not if the חיוב ממון was for something completely unrelated to their testimony, like the טבח ומכר where seemingly they should be לוקה ומשלם.

3

 $^{^{35}}$ חבה maintains (see לקמן לד,ב) that if the payment is a קנס, he is obligated to pay it even if it comes together with a היוב מיתה.

 $^{^{36}}$ The משנה on קנס states that if one is בא על בתו there is no קנס (because he is חייב מיתה), however "מ according to maintains that by קנס, he is מיתה both מיתה and קנס.

³⁷ Therefore, we understand that he is לוקה ומשלם, for since ע"ז קנסא we can derive from לוקה ומשלם that מוצש"ר.

 $^{^{38}}$ However, the משנה of בתו is understood that he is פטור from קנס since there is a היוב מיתה, and ר"ע never ruled that (even by מת ומשלם, it is only ר"מ according to מת ומשלם he is מת ומשלם.

³⁹ Therefore, we cannot establish the משנה like ר"ע, because only ר"מ maintains לוקה ומשלם.

 $^{^{40}}$ However, according to the first answer of ממון it that מוצש", for if it would be קנס we would derive it from מוצש", the rule would be לוקה ומשלם so we can establish the משנה like "ר"ע.

⁴¹ See footnote # 19.

⁴² See כסא שלמה.